

Деница Минчева

Осмелих се попитам...

Осмелих се попитам
тегнещите небеса
имат ли за мене вятър
и крила.

Причиних си светли болки
в търсене на нов мираж.
Осмелих се да помоля
слънцето за вечна власт.

Осъзнах съвсем неволно
мъдростите на света.
Пренаписах песента си
и си дадох свобода.

Тихо,
в тъмни полунощи,
бях безстрашна и добра.
Взех на заем чужда вяра
и душа.

Нежно склочих топли длани
около добрата нощ.
Плаках.
Вярвах.
Преоткривах.

Осмелих се да съм бог.

29.06.2007

КРАЙ

© 2007 Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11878>]